

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321200620
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1321200620.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. T., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom: R.Š. X/A, XXX XX J., t.č. bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Senec, so sídlom: Krátka 1, Senec, maloleté dieťa rodičov: otec - H. T., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom: R. X/A, XXX XX J., zastúpený JUDr. Jana Hreňová, advokátka, Koreničova 2, Bratislava, a matka - I. T., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom: R. X/A, XXX XX J., t.č. A. XX, XXX XX J., zastúpená JUDr. Ing. Ľudmila Bílá, advokátka, s.r.o., so sídlom: Špitálska 10, 811 09 Bratislava, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky a na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 01. februára 2021, č. k. 37P/14/2021 - 21, o späťvzatí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 01. februára 2021, č. k. 37P/14/2021 - 21 z r u š u j e a konanie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a s t a v u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 01. februára 2021, č. k. 37P/14/2021 - 21 rozhodol tak, že maloletú S. T., nar. XX.XX.XXXX, zveril do osobnej starostlivosti matky. Dočasne upravil styk otca s maloletou S. T., nar. XX.XX.XXXX, a to každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od pondelka od 16:00 hod. do utorka do 08:00 hod., nepárny týždeň od piatka od 16:00 hod. do pondelka do 08:00, v párnom týždni od stredy od 16:00 hod. do štvrtka do 08:00 hod. s tým, že otec si maloletú vyzdvihne v určený čas v mieste bydliska matky, prípadne v materskej škole, resp. škole a odovzdá maloletú v určený čas v mieste bydliska matky, prípadne v materskej škole, resp. škole. Matka je povinná maloletú na realizáciu styku s otcom riadne pripraviť. Súd prvej inštancie súčasne určil, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o rozvode manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 37P/66/2020. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným na Okresný súd Bratislava III dňa 26.01.2021, matka požiadala súd o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zveriť maloletú dcéru do svojej osobnej starostlivosti a otcovi upraviť styk s maloletou do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Skutkovo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tvrdeniami, že otec maloletej nerešpektuje dohodu rodičov, ohľadom práva styku s maloletou, nakoľko nedodržiava termíny, prípadne si ich svojvoľne mení. Súd prvej inštancie sa oboznámil s podaným návrhom matky na nariadenie neodkladného opatrenia a dospel k záveru, že návrh matky je dôvodný a je daná naliehavosť na nariadení neodkladného opatrenia, keďže sa rodičia nevedia dohodnúť.

3. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 2, § 367 ods.1, § 58 Civilného mimosporového poriadku, § 324 ods. 1, 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a vecne tým, že z obsahu spisu, zo zistených skutočností vyplýva, že rodičia sa nedokážu dohodnúť v otázke úpravy práv a povinností voči maloletej. Právo rodičov maloletej na podieľaní sa na výkone rodičovských práv a povinností treba zohľadňovať v tom zmysle, že obaja rodičia majú právo stretávať sa s dieťaťom a podieľať sa na jeho výchove. Nakoľko sa rodičia na rozsahu výkonu predmetného práva nevedia jednotne dohodnúť, je nevyhnutné, aby bola táto situácia bezodkladne riešená, keďže v konečnom dôsledku je to v záujme maloletej, ktorá je v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých prvoradá. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu matky a nariadil neodkladné opatrenie aj z dôvodu, že predmetná úprava styku sa zhoduje s neformálnou dohodou rodičov, s ktorou na pojednávaní konanom dňa 08.09.2020 súhlasili obaja rodičia. Je taktiež v záujme maloletej, aby medzi rodičmi nedochádzalo k nezhodám ohľadom dodržiavania vyššie spomenutej dohody. Účelom nariadenia neodkladného opatrenia je aj predísť takejto situácii, nakoľko sa jedná o autoritatívnu úpravu styku s maloletou záväznú pre účastníkov konania.

4. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP.

5. Proti tomuto uzneseniu podala matka maloletej v zákonnej lehote odvolanie, v rámci ktorého uviedla, že podáva odvolanie do výroku II t.j. do výroku o úprave styku, ktoré odôvodňuje tým, že s manželom nežijú v spoločnej domácnosti od novembra 2019, kedy sa odsťahovala zo spoločného rodinného domu do podnájmu. V januári 2021 sa zo Senca presťahovala aj s dcérou k rodičom do Nižného Hrušova v okrese Vranov nad Topľou. Za tejto situácie je úprava styku otca s dcérou nerealizovateľná v takom rozsahu, ako to určil súd prvej inštancie. Cesta z Bratislavy do Nižného Hrušova trvá takmer 5,5 hodiny. Pretože dcéra navštevuje materskú škôlku matka navrhla upraviť styk tak, aby sa otec mohol stretávať s dcérou každý páry týždeň v roku od piatku 17,00 hod. do nedele 17,00 hod.

6. Otec ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadrili.

7. Otec v zákonom stanovenej lehote taktiež podal odvolanie voči uzneseniu súdu prvej inštancie, pričom v rámci svojho odvolania namietal, že celé odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie spočíva takpovediac iba v jednom odseku. V rámci svojho odvolania otec uviedol, že z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj právo podľa čl. 6 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06). Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06). To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994 séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, HiroBalani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo dňa 26.10.2011, sp.zn. III. ÚS 44/2011 tiež uviedol, že: „Keďže krajský súd v označených prípadoch k vysporiadaniu sa s podstatnými argumentmi sťažovateľov buď vôbec nepristúpil, alebo jeho odpoveď bola len formálna a argumentačne nedostačujúca, ústavný súd dospel k záveru, že z dôvodu nedostatku odpovede, resp. odpovedí súdneho rozhodnutia v namietanom rozhodnutí došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 ústavu, ako aj ich práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.“ Toto rozhodnutie určite možno interpretovať aj tak, že pokiaľ má krajský súd povinnosť vysporiadať sa s podstatnými argumentami sťažovateľov uvedenými v odvolaní, tak aj súd prvej inštancie má povinnosť vysporiadať sa s podstatnými argumentami, ktoré strany v konaní predniesli. Otec má za to, že pokiaľ rozhodnutie nie je riadne odôvodnené, nie je možné ho preskúmať. Strana sa nemôže oboznámiť s dôvodmi, na základe ktorých súd odôvodnil svoje rozhodnutie. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu je vadou konania, ktorou sa odníma účastníkoví možnosť riadne konať pred súdom. Nepreskúmateľnosť

rozhodnutia môže zakladať aj inú vadu konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP. S poukazom na vyššie uvedené, má otec za to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedostatočne a len formálne vysporiadal s doteraz zisteným skutočným stavom, čím došlo k porušeniu práva otca na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Týmto postupom súd prvej inštancie odňal otcovi možnosť konať pred súdom, pretože otec nedostal odpovede na všetky ním prednesené relevantné argumenty. Otec v rámci svojho odvolania taktiež uviedol, že na súde prvej inštancie v čase, keď rozhodoval o návrhu matky na vydanie neodkladného opatrenia reálne prebiehali 3 konania, ktoré sa týkali maloletej dcéry účastníkov konania a to 1) konanie o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej dcére na čas po rozvode manželstva vedené pod sp.zn. 37P/66/2020, 2) konanie o návrhu otca na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým otec žiadal úpravu styku dcéry s otcom vedené pod sp.zn. 39P/7/2021, ktoré začalo na návrh otca zo dňa 19.01.2021, a 3) konanie o návrhu matky na vydanie neodkladného opatrenia, ktorý matka mimo iných žiadala úpravu styku dcéry s otcom vedené pod sp.zn. 39P/7/2021, ktoré začalo na návrh matky zo dňa 26.01.2021. Všetky konania majú rovnakého zákonného sudcu. O návrhu otca do dnešného dňa nebolo rozhodnuté, napriek tomu, že časovo predchádzal návrhu matky - otec samozrejme v jeho návrhu pomenoval dôvody, prečo má za to, že je potrebné autoritatívne rozhodnutie súdu a rovnako tak pomenoval dôvody, ktoré ho viedli k tomu, aby úprava styku bola iná, ako sa rodičia dohodli na prvom, a zároveň poslednom pojednávaní vo veci rozvodu manželstva. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je absolútne zrejmé, prečo súd prvej inštancie nespojil konania o neodkladnom opatrení matky a otca a rovnako tak vôbec nie je jasné, prečo nezobral žiaden z argumentov otca do úvahy. Fakt, že návrh otca časovo predchádzal návrhu matky a do dnešného dňa o ňom súd nijako nerozhodol už sám o sebe vzbudzuje pochybnosti otca o tom, ako objektívne sa súd prvej inštancie zaoberal ďalším osudom dieťaťa a argumentami rodičov vo všeobecnosti. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že dňa 08.09.2020 sa konalo prvé a zatiaľ aj posledné pojednávanie vo veci rozvodu a úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej dcére na čas po rozvode. Otec uviedol, že v tom čase mali obaja rodičia a aj maloletá dcéra bydlisko v Senci, kde mali všetci aj trvalý pobyt na adrese posledného spoločného bydliska rodičov a maloletej. Napriek tomu, že zákonná sudkyňa vytýčila od septembra 2020, niekoľko termínov pojednávaní, vzhľadom na aktuálnu pandémiu sa z objektívnych dôvodov nekonalo ďalšie pojednávanie vo veci a najbližší termín pojednávania je určený na deň 04.03.2021, je však viac ako otáznou, či sa toto pojednávanie vôbec uskutoční. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 08.09.2020, obaja manželia prejavili vôľu dohodnúť sa ohľadom rodičovských práv a povinností na čas po rozvode a za účelom uzavretia rodičovskej dohody bolo pojednávanie aj odročené. Vzhľadom na skutočnosť, že otec mal obavy, že matka bude mať naďalej tendenciu minimalizovať jeho kontakt s dcérou, tak ako to robila pred pojednávaním, tak právna zástupkyňa otca požiadala zákonnú sudkyňu, aby aspoň v rámci zápisnice o pojednávaní bolo zachytené, ako sa bude otec s dcérou stretávať do najbližšieho pojednávania vo veci, aby sa eliminovali zbytočné konflikty medzi rodičmi a aby mal otec kontakt s dcérou zabezpečený. V rámci pojednávania obaja rodičia akceptovali, že do najbližšieho pojednávania vo veci, ktoré sa malo konať dňa 15.10.2020, budú dodržiavať nasledovný harmonogram stretávania sa otca a dcéry: Otec prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní uviedol, že navrhuje styk tak, že bude oprávnený stýkať sa s maloletou každý nepárny týždeň od pondelka od 16.00 hod. do utorka 08.00 hod., kedy si dieťa preberá a odovzdá v predškolskom zariadení; ktoré maloletá navštevuje, nepárny týždeň od piatka od 16.00 hod. do nasledujúceho párneho pondelka do 08.00 hod., rovnako v MŠ prevzatie a odovzdanie maloletej, v párnom týždni stredu od 16.00 hod. do štvrtka do 08.00 hod., rovnako v MŠ prevzatie a odovzdanie maloletej. Právna zástupkyňa matky na pojednávaní uviedla, že s týmto súhlasia, v danom stave to akceptujú, ale nefungovalo to pred prázdninami. K rodičovskej dohode však nedošlo a rovnako tak nebolo možné pojednávať vo veci. Medzičasom sa však situácia absolútne zmenila a takto dohodnutý kontakt otca a dcéry je absolútne nerealizovateľný. Otec v jeho návrhu na vydanie neodkladného opatrenia popísal dôvody, ktoré ho viedli k podaniu návrhu. Jeho návrh na úpravu styku s dcérou vopred konzultoval aj s kolíznym opatrovníkom a táto komunikácia je doložená aj matkou do súdneho spisu. Súd však nezobral do úvahy ani stanovisko kolízneho opatrovníka a už vôbec sa nezaoberal argumentami otca, a jeho návrhom na vydanie neodkladného opatrenia, napriek tomu, že toto všetko k dispozícii mal. Z pohľadu otca je však v tomto momente vzhľadom na podstatne zmenený skutkový stav, potrebné reagovať primárne na to, že matka absolútne bezprecedentne porušuje rodičovské práva a povinnosti otca a svojvoľne rozhoduje o podstatných okolnostiach týkajúcich sa dieťaťa a vyslovene otcovi systematicky už niekoľko týždňov bráni v styku s dcérou. Ako už bolo súdu zo strany otca oznámené, matka sa svojvoľne odsťahovala s maloletou dcérou k jej rodičom na adresu F. U. XXX, XXXXX F. U. a otcovi to oznámila dňa 02.02.2021. Od toho času matka bezdôvodne odmieta umožniť otcovi kontakt s maloletou dcérou, otcovi nezdvíha

telefón a jej komunikácia sa obmedzila na veľmi stručné informácie prostredníctvom sms. Za celý čas mal otec možnosť s dcérou absolvovať dva krátké telefonáty, samozrejme za prítomnosti matky a matka odmietla umožniť mu videohovor a absolútne odmieta styk otca a dcéry. Aktuálne je dieťa na základe svojvoľného rozhodnutia matky od otca vzdialené takmer 500 km a cca 5,5 hodín cesty. Už tento samotný fakt vylučuje možnosť, aby sa otec mohol s dcérou stretávať v režime, ako to matka navrhla a ako to súd prvej inštancie nariadil. Otec mal naposledy možnosť byť s dcérou dňa 27.01.2021 následne matke riadne dieťa nasledujúci deň odovzdal. Matka otcovi dňa 02.02.2021 oznámila e-mailom otcovi, že sa odsťahovala k rodičom na východ Slovenska, pričom mu zároveň oznámila, že požiadala o úpravu styku a dcéru otcovi nedá, kým nebude existovať súdne rozhodnutie. Následne otec zistil, že na Okresnom súde Vranov nad Topľou, matka dňa 01.02.2021 podala návrh na úpravu práv a povinností k maloletej dcére na čas do rozvodu, ktoré je vedené pod sp.zn. 8P/18/2021. V tomto návrhu žiada zveriť dieťa do jej osobnej starostlivosti, pričom výlučne ona by zastupovala a spravovala majetok dieťaťa a žiada, aby bol otec zaviazaný na úhradu výživného vo výške 500,- € mesačne. Úpravu styku otca a dcéry matka nežiada. V návrhu, ktorý bol podaný na Okresnom súde Vranov nad Topľou v pondelok 01.02.2021, je ako trvalý pobyt dieťaťa uvedená adresa Nižný Hrušov. Zo spisu je zrejme, že matka dcére a sebe zmenila trvalý pobyt dňa 01.02.2021, čo sa však ešte v daný deň nestihlo premietnuť do registra obyvateľov. Matka k návrhu doložila potvrdenie o trvalom pobyte, podľa ktorého je dieťa aj ona prihlásené v daný deň na adrese Nižný Hrušov, avšak konajúci súd pri ilustrácii v registri obyvateľstva ešte dostal informáciu o trvalom pobyte dcéry na adrese otca v Senci, čo je posledné miesto trvalého pobytu a aj bydliska, určené dohodou rodičov. Dňa 03.02.2021 popoludní, bol otec telefonicky kontaktovaný zo strany ÚPSVaR Vranov nad Topľou a vo veľmi krátkom čase po tomto telefonáte, mu matka zaslala e-mail, týkajúci sa základných informácií o maloletej (zdravotný stav, adresa,...). Otec následne uviedol, že dňa 05.02.2021 (piatok, nepárneho týždňa) prevzal neodkladné opatrenie, ktoré na návrh matky nariadil Okresný súd Bratislava III, sp.zn. 39P/14/2021. Uvedené uznesenie zaslal matke e-mailom a zároveň ju požiadal, aby mu umožnila kontakt s dcérou od soboty 09.00 hod, keďže podľa neodkladného opatrenia mal možnosť v daný piatok dcéru od matky prevziať, avšak objektívne nebol schopný dostaviť sa v piatok dňa 05.02.2021 do miesta bydliska matky na 16.00 hod. v zmysle neodkladného opatrenia. Na uvedené matka reagovala tak, že jej nebolo doručené nič a akékoľvek neodkladné opatrenie bude rešpektovať potom, čo jej bude doručené právoplatné rozhodnutie súdu. V tom čase, otec ešte netušil, že matka dňa 02.02.2021 zaslala súdu návrh na späťvzatie jej návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ktoré bolo súdu doručené dňa 05.02.2021, napriek tomu, že matka o tomto samozrejme vedela, tak otcovi túto skutočnosť neoznámila a otec sa o späťvzatie návrhu dozvedel až na základe nahliadnutia do spisu dňa 09.02.2021. Matka na jednej strane požiadala o vydanie neodkladného opatrenia a na strane druhej, potom, čo neodkladné opatrenie bolo súdom vydané presne tak, ako ho navrhla, a otec ju o tom riadne informoval, odmieta naďalej bezdôvodne umožniť kontakt otca a dcéry. Matka teda kontakt otcovi s maloletou dcérou napriek vydanému neodkladnému opatreniu neumožnila. Otec má za to, že z konania matky je zrejme, že svoj odchod vopred pripravovala a otca vyslovene klamala v jej úmysloch a plánoch a vôbec s ním sťahovanie dcéry na východné Slovensko nekonzultovala. Svoje rozhodnutie nevrátiť sa do miesta bydliska a trvalého pobytu otcovi matka oznámila až následne, pričom zároveň zneužíva situáciu a otcovi odmietla umožniť pod rôznymi zámienkami styk s dieťaťom, jej komunikácia je minimalistická, akémukoľvek telefonickému kontaktu s otcom sa vyhýba a otca len formálne a krátko o dieťati informuje. Z pohľadu otca je absolútne zrejme, že matka koná tak, aby zamedzila kontakt otca a dcéry a doslova odstrihla otca od akejkoľvek možnosti s dcérou byť. Nepochybne, skôr či neskôr súdy rozhodnú o tom, ako budú rodičia vykonávať ich rodičovské práva, avšak kým sa tak stane, tak má matka absolútne neobmedzené možnosti v tom, ako dcéru zmanipulovať v otcov neprospech. Otec je v situácii, že matka doslova uniesla dieťa na druhý koniec republiky, svojvoľne rozhoduje o všetkom, čo sa dieťaťa týka a absolútne neskrýto otcovi oznamuje, že mu dieťa nevydá, nedovolí mu s ním stretnúť sa a klame. Otcovi uniesli dieťa a to, že to spravila jeho matka, nič nemení na fakte, že sa ako rodič bojí sa o svoju dcéru, bojí sa o jej vývoj a aj o to, čo všetko jej za ten čas, čo ho neuvidí stihnú o ňom porozprávať. A ešte viac sa desí toho, že potom, keď sa možno konečne dopracuje k tomu, že nejaký súd v tejto krajine povie, že má rovnaké rodičovské práva a povinnosti ako matka, mu zároveň súd oznámi, že dcéra je tak dlho v starostlivosti matky a bez otca a tak dlho na východe Slovenska, že vlastne je pre ňu najlepšie, aby tam zostala. Otec je z tohto systému zúfalý a pýta sa, koľko by ste vydržali čakať, kým súd rozhodne, či smie byť znova so svojím dieťaťom? Vďaka pandémie je všetko pomalšie, komplikovanejšie a menej flexibilné a matka túto situáciu vyslovene zneužila. Otec druhý týždeň rieši, že sa nevie dostať k dieťaťu, ale súdom určený kolízny opatrovník, ktorý by mal v záujme dcéry vystupovať a konať, nekoná, pretože je celý úrad v karanténe. ÚPSVaR Vranov nad Topľou, v pôsobnosti ktorého sa aktuálne dieťa nachádza síce otca kontaktoval s prvotnou informáciou, ale následne sa už neozval. Sprístupnenie elektronických

spisov advokátovi je tiež komplikované, keďže aj zákonný sudca vo Vranove nad Topľou bol v karanténe. Otec má za to, že sa nikdy nesnažil klamať a ani zavádzať súd a veril, že ak pomenuje a popíše veci a situácie pravým menom, tak to súd vezme do úvahy pri rozhodovaní o dcére a jej ďalšom živote. Aktuálne je však v situácii, že nie je podstatné, čo je pravda a aká je realita, podstatné je, že matka z nejakého dôvodu je vždy lepším rodičom pre dieťa a on môže bojovať teraz celé roky so systémom, pre ktorý je jeho dcéra a ich spoločný život iba číslom, a záujem dieťaťa, jeho život, formovanie jej osobnosti a charakteru, iba formálnym papierovým vyjadrením. Fakt, že matka súdu vyslovene klame a účelovo koná tak, aby absolútne zamedzila kontakt dcéry a otca je nespochybniteľný. Otec sa chcel domôcť aspoň dočasného riešenia, avšak súd o jeho návrhu, ktorý bol podaný týždeň predtým ako návrh matky, vôbec nerozhodol, avšak automaticky rozhodol podľa návrhu matky, ktorý bol časovo podaný neskôr. Otec zdôraznil, že v čase podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia otec nijako nespochyboval rodičovskú kompetenciu matky a ani to, že dieťa je v jej osobnej starostlivosti. Nebol preto žiaden dôvod na to, aby súd neodkladným opatrením rozhodol, že dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky. Ani jeden z rodičov v čase vydania tohto výroku súdu neprodukovali také dôkazy, ktoré by odôvodňovali potrebu vydať neodkladné opatrenie, ktorým súd matke dieťa zverí do osobnej starostlivosti. Aktuálne však otec nemôže a nebude súhlasiť s tým, aby dieťa naďalej v osobnej starostlivosti matky zostalo, pretože protiprávne kroky matky jasne ukazujú, že matka otca ako rodiča absolútne nerešpektuje a ani nemieni rešpektovať. Otec uviedol, že sa snažil s matkou dohodnúť, ale práve to, že akákoľvek dohoda nebolo možná ho viedlo k tomu, aby riešil situáciu návrhom na vydanie neodkladného opatrenia. Ak by sa mal otec s kým dohodnúť, tak sa dohodne a nesúdi sa, pretože čas, ktorý nemôže byť so svojou dcérou mu nikto nikdy nevráti a nikdy nereparuje škody, ktoré nastali. V návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ktoré inicioval otec, jasne otec popísal, že sa opakovane s matkou dohodnúť snažil a matka systematicky bojkotovala akýkoľvek návrh otca a snahu o dohodu iba formálne deklarovala. Otec má zato, že matka si robí čo chce a otec sa môže iba bezmocne pozerieť a čakať, kým sa súdu podarí vysporiadať sa s procesným chaosom, ktorý vďaka matke a jej krokom vznikol, a kým následne rozhodne odvolací súd o tom, ako vlastne budú rodičia zabezpečovať starostlivosť o dieťa a jeho výchovu. A čas plynie a dieťa je bez otca pod priamym vplyvom matky, ktorá nie je schopná a ani ochotná čo i len pomenovať za akých ňou určených podmienok umožní (!) otcovi výkon jeho rodičovských práv. Fakt, že aktuálne je reálny problém vyznačiť na súdoch aj doložku vykonateľnosti rozhodnutia, situácii nijako neprispieva. Otec prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že opakovane položil aktuálnemu právnenému zástupcovi matky otázku, ako si matka predstavuje kontakt otca a dcéry na čas do rozvodu, ale žiadnu relevantnú odpoveď nedostal. Otec je nútený konštatovať, že až do obdržania rozhodnutia o neodkladnom opatrení, ktoré žiadala vydať matka, skutočne nerozumel, ako je možné, že v právnom štáte, jedným dočasným rozhodnutím, je možné zničiť život človeku a jeho dieťaťu a ešte to oprieť o najlepší záujem maloletého dieťaťa. Skutočne je v najlepšom záujme dieťaťa to, že stratí jedného z rodičov len preto, že sa druhý tak rozhodne a začne svojvoľne konať? Skutočne je matka tá, ktorá má väčšie právo na dieťa ako otec, a skutočne sa o jej návrhu rozhodne do 7 dní a otcovom konať nie je potrebné? Otec poukázal na ustanovenie § 25 ods. 4 Zákona o rodine podľa ktorého: „Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.“. Otec má za to, že matka svojím konaním jednoznačne preukázala, že bezdôvodne a zámerne neumožňuje otcovi kontakt s dieťaťom a je evidentné, že tak v dohľadnom čase ani nemieni spraviť. Zdôraznil, že je ťažké v rámci súdneho konania presvedčať tretie osoby, ktoré vôbec nepoznajú dieťa a nemali možnosť vidieť otca a dcéru spolu, aký je ich vzájomný vzťah a ako dieťa reaguje v prítomnosti toho - ktorého z rodičov a rovnako tak, ako sa ten- ktorý z rodičov o dieťa stará. Z pohľadu otca je postup matky iba jej reálnou snahou o absolútne obmedzenie kontaktu otca a dcéry a návrh na vydanie neodkladného opatrenia matky, otec vníma iba ako formálnu snahu zachovať minimum, ktoré matka sľúbila dodržiavať v rámci pojednávania na súde, aj keď je zrejme, že takto navrhovaný styk otca a dcéry je v aktuálnych podmienkach a vzhľadom na vzdialenosť rodičov nerealizovateľný a rovnako tak je zrejme, že ho matka nemieni a nebude dodržiavať. Matka jasne pomenovala, že napriek tomu, že súd jej návrhu vyhovel v celom rozsahu, tak otcovi dieťa nedá a neumožní mu kontakt s dcérou. Z komunikácie matky je zrejme, že v tomto momente jej vôbec nejde o najlepší záujem maloletej dcéry, ale o osobné vyrovnávanie si účtov s otcom. Otec má za to, že matka týmto svojím jednostranným a zjavne vopred plánovaným konaním, jednoznačne prejavila svoj postoj k tomu, že nemá ohotu s otcom diskutovať a nič ohľadne dcéry riešiť inak, ako cez právnych zástupcov a súd. Vzhľadom na správanie sa matky voči otcovi a maloletému dieťaťu, sú bez pochybnosti dané dôvody na to, aby bolo neodkladné opatrenie vydané z dôvodu, že matka absolútne bezdôvodne a bez vysvetlenia zamedzila otcovi prístup k dcére a používa maloleté dieťa ako nástroj na vydieranie otca a dosiahnutie

jej predstavy o porozvodovej starostlivosti o dieťa. Potreba bezodkladnej úpravy je nespochybniteľná a potreba vydania autoritatívneho rozhodnutia rovnako. Otec zdôraznil, že má absolútne znemožnený kontakt s dcérou, matka odmieta akceptovať aj to neodkladné opatrenie, ktoré sama navrhovala vydať, vzdialenosť medzi otcom a dcérou je takmer 500 km, časová náročnosť cestovania je nespochybniteľná a aktuálne obmedzenia v zákaze vychádzania a možnosti ubytovania sa v hotelových zariadeniach sú výrazné. Matka si musí byť vedomá toho, že otca svojim konaním a postojom vydiera a aj toho, že neoprávnene zmenila miesto bydliska dieťaťa na východné Slovensko. Otec má za to, že dcéra je vo veku, keď sa kreuje jej osobnosť a učí sa fungovať vo vzťahoch. Otec absolútne nemá možnosť sa podieľať na výchove dcéry a ani nemá možnosť s ňou komunikovať. Otec je presvedčený, že pre budovanie osobnosti dieťaťa je dôležitý dobrý, zdravý, rešpektujúci a bezpečný vzťah rodičov, ktorí sa vo vzťahu k dieťaťu rešpektujú navzájom, avšak matka podľa otca zneužíva aktuálnu situáciu na to, aby dieťa od otca odtrhla a zničila ich vzájomne pozitívny vzťah. Na základe uvedeného má za to, pre danú vec je absolútne nevyhnutné, aby súd autoritatívne rozhodol o výkone ich rodičovských práv a povinností. Napriek tomu, že matka smerom k otcovi a súdному spisu (konanie o rozvod manželstva) opakovane prezentuje, že otec sa počas manželstva o dcéru nestaral a nerešpektuje jej záujmy, tak fakt je, že práve matka s odstupom takmer roka opakovane potvrdila, že otec a dcéra majú výborný vzťah, a to pred dvomi rôznymi psychologičkami, pred ktorými mali rodičia snahu riešiť vzniknutú situáciu. Pred jednou psychologičkou sa tak stalo v novembri 2019 a pred druhou na ÚPSVaR Senec v lete 2020. Matka si spravila z dcéry rukojemníka v rodičovskom konflikte a je jej úplne jedno, aký je postoj otca a ako sa s danou situáciou vyrovnáva dcéra. Na jednej strane sa matka stavia do pozície toho lepšieho a zodpovednejšieho rodiča, ktorý je schopný sa o dcéru plnohodnotne postarať, aktuálne samozrejme za účasti jej rodiny, svojvoľne rozhoduje o podstatných otázkach dieťaťa, na strane druhej otcovi vyčíta, že má záujem byť s dcérou čo najviac a opakovane sa vracia do minulosti. Matka bez súhlasu otca, rozhodla o tom, že dcéra bude žiť s ňou na východe Slovenska a vyslovene oznámila otcovi, že mu dieťa do vydania neodkladného opatrenia nedá. Matka si je podľa názoru otca plne vedomá toho, že otec s týmto modelom nesúhlasí a nepovažuje ho za dobré riešenie pre dcéru. Otec nikdy nespochybnivoľoval schopnosť matky postarať sa o dcéru, avšak súčasťou rodičovskej kompetencie nie je iba schopnosť o deti sa postarať, ale aj schopnosť rešpektovať druhého rodiča a jeho úlohu vo výchove detí, čoho matka schopná nie je. To, že sa matka nevie vyrovnáť s tým, že otec je schopný sa o dcéru plne postarať a dieťa má otca rado, a rovnako tak nemá spracovaný manželský rozchod je iba problém matky. To, že sa matka rozhodla na jeseň 2019 odísť zo spoločnej domácnosti otec rešpektoval, napriek tomu, že sa v tom čase snažil o záchranu manželstva a vzťahu. Avšak medzičasom sa situácia medzi účastníkmi konania podstatne zmenila, otec si zariadil svoj život inak, ako si to zjavne matka predstavovala. Otec však nikdy neprestal byť otcom dcéry a nikdy neprestal mať o dcéru záujem. Matka nikdy smerom k otcovi nevytkla otcovi nejaké nedostatky v jeho starostlivosti o dcéru, len všeobecne v minulosti formuluje to, že otec nedbá o záujem dcéry, ale zároveň s otcom túto tému odmieta riešiť na odbornej úrovni. Napriek tomu samozrejme matka pokračuje vo svojich tvrdeniach a dehonestácii otca smerom k súdu v konaní o rozvod manželstva. Dcéra má v Senci, v jej bydlisku priateľov, citové väzby od útleho detstva a rovnako tak spolužiakov zo škôlky, ktorých má rada. Má tu riadne zázemie, prostredie v ktorom vyrastala. Rodičia sa rozhodli žiť a bývať v Senci, pretože mali za to, že je to vhodné prostredie aj pre výchovu a rast dieťaťa. To, že matka aktuálne koná svojvoľne a sleduje iba svoj záujem je pre otca neakceptovateľné a nemá to nič spoločné s najlepším záujmom dieťaťa. Záujem maloletej by mal byť v prípade rozhodovania súdu o jej ďalšom osude tou najvyššou prioritou. Prvoradým záujmom dieťaťa je, aby vyrastalo v prostredí, ktoré je stabilné, pokojné, a ktoré podporuje jeho rozvoj a zdravý vývoj. Dieťa potrebuje pokoj a kľud. Otec na jednej strane chápe zložitú situáciu a toho, že konajúci súd potrebuje zistiť skutočný stav veci, ale v tomto momente ma súd dostatok objektívnych informácií o rodičoch. Tvrdenia otca nie sú založené iba na jeho domnienkach, ale na reálnych krokoch oboch rodičov a jasnej komunikácii a činoch matky, ktorá úplne bezdôvodne koná protizákonne a o akúkoľvek dohodu s otcom sa ani nepokúša a vôbec sa netají tým, že jej zámerom je obmedziť kontakt otca a dcéry absolútne. Otec si sám kladie otázku, kto si následne vezme zodpovednosť za zničené životy, keď súd rozhoduje podľa tvrdení iba jedného rodiča a kým sa otec vôbec dostane k dcére, tak bude pre nich oboch možno už neskoro. Otec považuje za nevyhnutné, aby neodkladným opatrením bol bezodkladne upravený výkon rodičovských práv a povinností, pretože aktuálna situácia je pre dieťa dlhodobo neúnosná a nie je v jeho prospech. O návrhu otca na vydanie neodkladného opatrenia rozhodnuté nebolo, zverené dieťa do starostlivosti matky a úprave styku s otcom, otec síce namieta a nesúhlasí s ním, ale do vydania iného rozhodnutia je to jediné vykonateľné rozhodnutie, podľa ktorého má otec možnosť s dcérou byť, samozrejme za predpokladu, že mu matka styk umožní, čo aktuálne odmieta. Zároveň otec žiada, aby vzhľadom na podstatne zmenený skutkový stav, odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a rozhodol

nasledovne: Matka je povinná odovzdať S. T., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti otca. Maloletá S. T., nar. XX.XX.XXXX, sa do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, ktoré je vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 37P/66/2020, zveruje so osobnej starostlivosti otca. Matka je oprávnená stretávať sa s maloletou S. T., nar. 09.07.2015, každý párný týždeň od stredy od 15.00 hod do nedele 18.00 hod, kedy si matka prevezme a odovzdá maloletú v mieste bydliska otca.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že matka dňa 05.02.2021 doručila súdu prvej inštancie podanie (č.l. 41), v rámci ktorého sa domáha späťvzatia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto veci.

9. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že nie sú dané žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali neprípustenie späťvzatia návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia.

10. Podľa § 29 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

11. Podľa § 29 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať.

12. Podľa § 29 ods. 3 Civilného mimosporového poriadku súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

13. Do dispozície účastníka konania, ktorý podal návrh na začatie konania, patrí aj možnosť vziať návrh na začatie konania kedykoľvek späť, a to až dovtedy, kým o ňom nebolo právoplatne rozhodnuté, teda aj po rozhodnutí súdom prvej inštancie dovtedy, kým rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť. V prejednávanej veci po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktoré do okamihu späťvzatia návrhu na začatie konania nenadobudlo právoplatnosť, a teda účastníci ním ešte viazaní neboli, navrhovateľka - matka maloletej zobrala svoj návrh na začatie konania o nariadenie neodkladného opatrenia späť, pričom otec s predmetným späťvzatím návrhu nesúhlasil.

14. Otec v rámci svojho vyjadrenia k späťvzatiu uviedol, že aj keď zásadne nesúhlasí s nariadeným neodkladným opatrením, nemôže súhlasiť ani so späťvzatím, pretože toto rozhodnutie je nateraz jediným vykonateľným rozhodnutím ohľadne úpravy rodičovských práv a povinností a bez toho, aby existovalo iné súdne rozhodnutie. Na základe uvedeného má dôvodnú obavu, že matka mu znova zamedzí kontakt s dcérou. Otec v rámci svojho vyjadrenia uviedol, že matka opakovane a preukázateľne odmietla otcovi umožniť bez rozhodnutia súdu kontakt s dcérou, čo otec doložil súdu dôkazmi. Od odsťahovania sa matky s dcérou na východ Slovenska, čiže už takmer 4 mesiace, má otec možnosť byť s dcérou iba a výlučne v čase, ktorý je určený súdnym rozhodnutím, pričom vzhľadom na znenie neodkladného opatrenia nie je reálne možné realizovať styk v nariadenom rozsahu. Snaha otca o zachovanie si kontaktu s dcérou aspoň v rámci pravidelných telefonátov s dcérou alebo video hovorov, je matkou vnímaná ako prenasledovanie a obťažovanie zo strany otca. Za takmer 4 mesiace sa realizovalo 8 telefonátov, z toho dva boli video hovory. Otec má za to, že je tu dôvodná bezodkladná potreba upraviť práva a povinnosti medzi rodičmi vo vzťahu k maloletej dcére, pretože rodičia sa nevedia dohodnúť na tom, ako svoje rodičovské práva budú vykonávať. Matka o podstatných veciach s otcom vôbec nekomunikuje. Dieťa má zmenený trvalý pobyt, škôlku, pediatra - iba na základe jednostranných rozhodnutí matky, o ktorých sa otec dozvedá až následne. Otec nemá vedomosť o tom, že by Okresný súd Bratislava III, o návrhu otca na vydanie neodkladného opatrenia, ktoré je vedené na OS Bratislava III, pod sp.zn. 39P/7/2021 k dnešnému dňu rozhodol. Otec je sústavne v situácii, že sa musí smerom k súdu vyvíňovať a vyvracať matkine opakovane produkované klamstvá a fabulácie. Z pohľadu otca sú toto iba niektoré z mnohých lží, ktoré matka smerom k súdu produkuje pravidelne a opakovane, pričom poukázal na rôzne vyjadrenia matky v rámci jednotlivých konaní. Otec uviedol, že nemá záujem na tom, aby sa spis zahltil vzájomným obviňovaním sa rodičov, avšak musí reagovať na podania matky, ktoré popisujú zásadne odlišný skutkový stav a nereflektujú na realitu. Bohužiaľ, vzhľadom na postoj matky smerom k otcovi a jej konania, otec musel pristúpiť k tomu, aby si v záujme jeho právnej ochrany evidoval

a nahrával komunikáciu s matkou, pretože pochopil, že matka bez akejkoľvek zábrany obviňuje otca z konania, ktoré sa nikdy nestalo. Otec nemá záujem viesť rodičovskú vojnu, jediné čo chce je normálne vychovávať svoju dcéru a môcť riadne participovať na jej výchove a byť reálnou súčasťou jej života. Otec nikdy nechcel a ani nechce, aby bol len víkendovým otcom, ktorého dieťa uvidí raz za dva týždne na úzko vymedzený čas v cudzom prostredí. Bohužiaľ, musí otec konštatovať, že ho matka absolútne ako rodiča nerešpektuje. Otec nikdy nespochybňoval schopnosť matky postarať sa dcéru, avšak súčasťou rodičovskej kompetencie nie je iba schopnosť o dieťa sa postarať, ale aj schopnosť rešpektovať druhého rodiča a jeho úlohu vo výchove detí, čoho matka vzhľadom na jej konkrétne kroky a činy schopná nie je. Otec má za to, že postoj matky, je v rozpore so zákonom o rodine, matka blokuje snahu otca o uzavretie rodičovskej dohody, nemá skutočný záujem na tom, aby riešila situáciu za pomoci mediácie alebo tretej odborne spôsobiléj osoby a v rozpore so zákonom o rodine, bez súhlasu druhého rodiča o podstatných veciach týkajúcich sa maloletej dcéry rozhoduje sama. Zmení dieťaťu bydlisko tak, že otcovi absolútne znemožní výkon jeho rodičovských práv, zmení dieťaťu pediatra, škôlku a obviňuje otca z toho, že ju osočuje smerom k súdom. Toto jasne ukazuje, že matka je ten rodič, ktorý menej zvláda jej rodičovskú kompetenciu. Pre otca je neakceptovateľný stav, že rodičia v aktuálnej situácii nebudú mať upravené rodičovské práva a povinnosti, pretože v tom prípade dcéru nebude vidieť vôbec. Matka sa jasne a opakovane vyjadrila tak, že do rozhodnutia súdu otcovi dcéru nedá a jej ostatný návrh, podľa ktorého by bol otec oprávnený byť s dcérou každý druhý víkend od piatka do nedele, vždy mimo bydliska otca, určite nie je v záujme maloletej dcéry. Vzhľadom na vyššie uvedené, otec žiada, aby odvolací súd pokiaľ možno rozhodol čo najskôr o výkone rodičovských práv a povinností, pretože aktuálny stav je neúnosný a dlhodobu neudržateľný.

15. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III vedeného pod sp.zn. 39P/7/2021 odvolací súd zistil, že dňa 20.01.2021 otec podal súdu prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha úpravy styku počas kalendárneho roka, každý páry týždeň od stredy od 16.00 hod do štvrtka do 16.00 hod a každý nepáry týždeň od pondelka od 16.00 hod do utorka do 16.00 hod a každý piatok od 16.00 hod do nasledujúceho pondelka do 16.00 hod. Súčasne sa otec domáha úpravy styku počas jarných prázdnin v roku 2021 (toho času už neaktuálna úprava styku z dôvodu uplynutia času). Alternatívne sa druhým výrokom otec domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by došlo k úprave styku otca s maloletou dcérou tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletou každý páry týždeň od štvrtka od 16.00 hod do piatka do 16.00 hod a každý nepáry týždeň od štvrtka od 16.00 hod do pondelka do 16.00 hod. A taktiež v rámci druhej alternatívy otec navrhol úpravu styku s maloletou počas jarných prázdnin (toho času taktiež neaktuálna). Z obsahu spisu odvolací súd súčasne zistil, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 10.02.2021 č.k. 39P/7/2021 - 36 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Následne odvolací súd na základe odvolania otca uznesením zo dňa 14.04.2021 č.k. 11CoP/78/2021 - 108 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z obsahu spisu vyplýva, že na súd prvej inštancie vo veci návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletou toho času nerozhodol, ani prvoinštančne.

16. Zo spisu vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 37P/66/2020 o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletej odvolací súd zistil, že dňa 20.04.2021 prebehlo pojednávanie, pričom z obsahu zápisnice vyplýva, že do tohto konania vstúpil prokurátor Okresnej prokuratúry. Z uznesenia prijatého v závere pojednávania vyplýva, že súd prvej inštancie odročil predmetné pojednávanie na neurčito, za účelom realizácie výsluchu manželky pred dožiadaným súdom t.j. pred Okresným súdom Vranov nad Topľou.

17. Otec v rámci odvolacieho konania doručil odvolaciemu súdu podanie, v rámci ktorého uviedol, že po výsluchu matky pred dožiadaným súdom matka na tomto výsluchu potvrdila, že na presťahovanie sa s dcérou do Nižného Hrušova súhlas otca nežiadala. Rovnako tak potvrdila, že nemala súhlas otca ani na zmenu trvalého pobytu, škôlky či pediatra dcéry. Na jeho priamu otázku, ako si predstavuje porozvodovú úpravu ohľadne rodičovských práv a povinností k maloletej dcére a aká je jej predstava o bydlisku dieťaťa, matka uviedla, že dcéra bude naďalej bývať v Nižnom Hrušove a otec bude oprávnený sa s ňou stretávať každý druhý týždeň od stredy do nedele, matka požaduje výživné 1.000 € mesačne - následne na základe doplňujúcich otázok modifikovala - 500 € výživné a 500 € tvorba úspor. Súčasne uviedol, že v prípade, ak bude dcéra zverená matke, matka nie je ochotná participovať na tom, že bude s dcérou cestovať medzi Sencom a Nižným Hrušovom - čiže nie je ochotná, či už dcéru otcovi odovzdávať v mieste jeho bydliska alebo ju od otca v mieste jeho bydliska preberať, matka naďalej

pracuje pre obchodnú spoločnosť KUEHE+NAGEL, s.r.o., Vajnorská 100/B, Bratislava, pričom pracuje z domu (priemerný čistý mesačný príjem matky je 1.091,30 € (podľa potvrdenia, ktoré doložila). Matka v zásade konštatovala, že otec si môže dovoliť cestovať za dcérou a rovnako tak si môže dovoliť uhrádzať výživné, ktoré navrhla. Otec však tento stav považuje za absolútne neúnosný a fakt, že pre matku je vyhovujúci neznamena, že je vyhovujúci pre dcéru a otca. Styk otca a dcéry prebieha iba preto, že napriek svojvoľnému konaniu matky, otec strávi 2x do mesiaca 26 hodín šoférom, aby mohol byť de facto 2 dni s dcérou. Z toho dieťa trávi s otcom v aute reálne minimálne 13 hodín v rámci jedného víkend. Toto otec skutočne nepovažuje za stav, ktorý je v najlepšom záujme dieťaťa. Zároveň je podľa otca potrebné uviesť, že v rámci výsluchu matky, sa potvrdilo to, čo otec predpokladal, že po odchode na východné Slovensko, na neho manželka podala vo Vranove nad Topľou trestné oznámenie, pretože ako uviedla, neustále sa cítila byť pod tlakom. Obsah trestného oznámenie otec nepozná, k dnešnému dňu ho nikto zo strany polície nekontaktoval. Podľa vyjadrení matky, bolo toto trestné oznámenie podané pred asi mesiacom. Otec v rámci tohto vyjadrenia uviedol, že je zamestnaný v obchodnej spoločnosti DXT Technology Slovakia s.r.o., so sídlom: Galvaniho 7, 820 02 Bratislava, IČO: 35 785 306. Jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie 01/2020 až 07/2020 je 3.652,57 €. Je potrebné uviesť, že základný hrubý príjem otca je 4.800,00 € mesačne, pričom všetky ostatné príjmy sú závislé od aktuálnych firemných výsledkov a ziskov, a sú vyplácané nepravidelne ako odmeny, čiže ako variabilná položka mzdy, na ktorú nie je právny nárok. Otec sa vyjadril k navrhovanej výške výživného aj s ohľadom na jeho aktuálne cestovné výdavky. Zdôraznil, že napriek tomu, že otec robí maximum preto, aby jeho kontakt s dcérou bol zachovaný, plne si uvedomuje, že postoj matky sa v ničom nezmenil a matka zotrváva na tom, že dcéra je a zostane na východnom Slovensku, s čím otec nemôže súhlasiť. Už teraz je stav taký, že otec je na hranici svojich fyzických aj ekonomických síl a nie je reálne možné, aby takto fungoval dlhodobo ďalej.

18. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

19. Odvolací súd bol v prvom rade povinný sa vysporiadať so späťvzatím návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, doručeného súdu prvej inštancie dňa 05.02.2021 (č.l. 41). Odvolací súd predmetné späťvzatie matky posudzoval s poukazom na ustanovenie § 29 ods. 1,2,3 Civilného mimosporového poriadku. Inak povedané, odvolací súd zohľadňoval pri svojom rozhodovaní, či je potrebné v tomto konaní pokračovať a súčasne, či zo strany otca ide o vážne dôvody nesúhlasu so späťvzatím. V danom prípade je potrebné si uvedomiť, že v prvom rade ide o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré rieši iba dočasnú úpravu pomerov medzi účastníkmi konania a to za splnenia všetkých zákonných podmienok. V takomto prípade je taktiež potrebné posúdiť všetky okolnosti a to konkrétne, že otec sa sám svojím návrhom v konaní vedenom pod sp.zn 39P/7/2021 domáha vydania neodkladného opatrenia, ohľadom jeho úpravy styku s maloletou dcérou. Toto konanie otca o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ku dnešnému dňu nie je právoplatne skončené. Otec v rámci svojho nesúhlasu so späťvzatím uviedol, že uvedené neodkladné opatrenie je takpovediac jediným rozhodnutím súdu o úprave práv a povinností k maloletej, a preto je potrebné o ňom konať. Na druhej strane však taktiež uviedol, že s týmto rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasí, nakoľko vzhľadom k zmene skutočného stavu veci (t.j. presťahovanie matky s maloletou na východ Slovenska bez súhlasu otca) je rozhodnutie nevykonateľné a úprava styku tak, ako bola nariadená súdom prvej inštancie prostredníctvom neodkladného opatrenia sa z jeho strany z viacerých dôvodov dlhodobo realizovať nedá. Z tohto pohľadu potom považuje odvolací súd vyjadrenia otca za protichodné. Je treba uviesť, že otec na jednej strane nesúhlasí s nariadeným neodkladným opatrením ohľadom úpravy jeho styku s maloletou, ale taktiež súčasne nechce, aby súd pripustil späťvzatie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Z jednotlivých podaní otca odvolací súd nadobudol dojem, že sa snaží prostredníctvom podaného odvolania, respektíve nesúhlasu so späťvzatím návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia dosiahnuť zverenie maloletej do svojej osobnej starostlivosti. Odvolací súd chápe zložitú situáciu otca, avšak zároveň musí zdôrazniť, že inštitút neodkladného opatrenia nemôže slúžiť na vyriešenie konečnej úpravy práv a povinností k maloletej, ale len na nariadenie dočasnej úpravy vo vzťahu k maloletému dieťaťu, a aj to iba za splnenia podmienok bezodkladnosti úpravy pomerov. V danom prípade odvolací súd udáva, že matka vystupujúca v pozícii „dominus litis“ (pán sporu) disponuje konaním a jeho predmetom, a preto procesné oprávnenia, týkajúce sa akejkoľvek

dispozície s návrhom prináležia výlučne jej. Ona rozhoduje o existencii sporu a je na jej vôli, či podá návrh na začatie konania a či aj v jeho priebehu bude mať záujem na ďalšom vedení sporu a v akom rozsahu, pričom zo svojej pozície rozhodla, že berie svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia späť. Otec z hľadiska jeho procesnej situácie však má priestor, nakoľko v rámci konania o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 39P/7/2021 do dnešného dňa nebolo rozhodnuté a to ani prvoinštančne. Z tohto dôvodu má otec potom takpovediac otvorený (procesný) priestor na preukázanie potreby bezodkladnosti úpravy pomerov práve v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp.zn. 39P/7/2021, ktoré sa vedie na jeho návrh, a teda nie v tomto konaní t.j. v konaní začatom na návrh matky. Odvolací súd na argumentáciu otca o nutnosti aplikácie ustanovenia § 25 ods. 4 Zákona o rodine uvádza, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia za daných okolností nemôže byť predmetná vec posúdená s poukazom na toto ustanovenie § 25 ods. 4 Zákona o rodine a to aj s ohľadom na doterajšiu rozhodovaciu prax súdov. Inak povedané, v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia nie je zaužívanou praxou súdov rozhodnúť o takejto zmene osobnej starostlivosti. Pre aplikáciu tohto ustanovenia sa však súčasne vyžaduje už existencia právoplatného rozhodnutia o osobnej starostlivosti vo vzťahu k maloletej t.j. rozhodnutia vo veci samej, ktoré však v danej veci taktiež absentuje. Na základe uvedeného potom odvolací súd nemohol posúdiť a rozhodnúť o prezverení maloletej do osobnej starostlivosti otca tak, ako to otec v rámci svojho odvolacieho návrhu požadoval. V tomto prípade má otec právo, ale aj procesný priestor zdôvodniť potrebu zverenia maloletej dcéry do jeho osobnej starostlivosti v rámci konania o rozvod a úpravu práv a povinností k maloletej, respektíve v rámci konania o úprave práv a povinností k maloletej na časť rozvodu t.j. v konaní vo veci samej. V tomto konaní, t.j. v rámci konania o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia na uvedenú aplikáciu vyššie citovaného paragrafu nie je zákonný priestor. Na základe uvedeného odvolací súd ustálil, že nesúhlas otca so späťvzatím návrhu matky nie je odôvodnený vážnymi okolnosťami a súčasne s poukazom na to, že otec sa samostatným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha úpravy styku s maloletou dcérou a v tomto konaní zatiaľ o jeho právach rozhodnuté nebolo, odvolací súd pripustil späťvzatie návrhu matky, uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastavil. Konečná úprava pomerov k maloletej, a teda aj určenie, kto z rodičov má vhodnejšie predpoklady pre výchovu a starostlivosť o maloletú, bude určená až v konaní vo veci samej, na základe výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré však prekračuje rámec konania o neodkladnom opatrení.

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).